

NORGE

VI KJEMPER FOR FRIHET, KONGE OG FEDRELAND. 5. jan. 1942 Nr.14.

Oversikt.

Siden vårt forrige nummer utkom har den russiske offensiv planmessig fortsatt. De russiske tropper trenger stadig tyskerne lengre mot vest. Tiltross for Gøbels propaganda og Hitlers løiner har det ikke lykkes tyskerne å demme op for den russiske fremrykkning.

Julen bragte ikke den stillstand i kampene som man hadde trodd, men kampene fortsatte hårdere enn noen sinde. Russiske fly bombarderte Julaften de finske stillinger og finnene klaged over at de ikke fikk feire Julen i fred. Tyskerne meldte at de hele Julafoten bombarderte russiske tilførsslinjer og troppekonsentrationsjoner.

I Libya fortsetter den britiske fremmarsj. En større styrke er nu nådd ca. 250 km. inn i Tripolitania.

I det fjerne Østen ser det ut til at japanerne fortsetter å ha hell med sig.

På Filipinene har japanerne landsatt store styrker under voldsomme tap. Amerikanerne har erklert at Manila er en åpen by. Den militære ledelse har forlatt byen, og den er også delvis evakuert av sivilbefolkingen. Tiltross for dette har japanerne gjentatte ganger bombardert byen. Sisste melding går ut på at japanerne har inntatt Manila.

Også på Borneo har japanerne landsatt tropper. De britiske styrker har her trukket sig tilbake til den nederlandske del av øen. På Mallakka synes nu engelskmennene å ha demmet op for den japanske fremrykkning.

Fra Burma meldes at det stadig ankommer forsterkninger hit. Også kinesiske styrker er ankommet for å forsøre dette viktige land. Det meddeles at general Wawel nu selv har overtatt kommandoen over styrkene i Burma.

Russland.

Fra nordfronten er det heller ikke denne gang noe særlig å meddele. De russiske tropper har dog på flere steder trengt igjennem de finske linjer. Russerne medie-ler også at de har senket en rekke tyske forsyningsskip ved Murmansk. En annen ting som man også bør legge merke til er, at tilbakeflytningen av den finske befolkning til Karelen er utsatt på ubestemt tid.

Leningrad.

I Leningradavsnittet utvider russerne stadig det frie området. De har bl.a. tilbakeerobret flere større byer syd-vest for Leningrad. De styrker som har gått frem fra syd-øst har forenet sig med de russiske styrker ved Tickvin. Og forbindelsen mellom Leningrad og Moskva utbedres stadig. Forts.s.2

VI ØNSKER VARE LESENDE
OG MEDARBEIDERE ET
GODT NYTT ÅR

Kalinin.

Byen Kalinin blev gjenerobret den 16/12. Kalinin ligger ca. 160 km. nord-vest for Moskva. Neden dager senere blev det meldt om byen Staritsa, ca. 50 km. syd-vest for Kalinin. Ved Kalinin blev den 9. tyske arme slått og 7 tyske divisjoner blev sprengt. Det meddeles at det har vært inntil 30 grader kalt og dyp snee i flere kampområder. Tyskernes tap i krigsmateriell og biler har vært uhøye store. De tyske brennsurrogater som benyttes til bilene viser sig å være meget ueffektiv i kulden. Tyskerne har derfor på flere steder etterlatt sig lange rader av biler. Disse er et kjerkelement bytte for russerne.

Moskva området.

Fra Moskva meldte russerne at de hadde tilbakeerobret over 170 større distrikter, og over 1600 landsbyer. De russiske styrker fortsetter fremrykkningen mot Orel. Et russisk komunike sier at i dette området har de, av 51 tyske divisjoner revet opp de 28.

Byen Kaluga er også inntatt av russerne.

Den 2. januar melder russerne at de har tilbakeerobret Malojaroslavets 140 km. syd-vest for Moskva. Likeså meldes at byen og jernbaneknutepunktet Kaluga er inntatt. Fra Sverige fortelles at Hitler nu selv har reist til fronten for å sette nytt mot i de rettirende tyske soldater. Det sies at han skal befinne seg i nærheten av Smolensk.

Krim.

Russerne har gått over stedet ved Kertsch og erobret byen og festningen med samme navn. Likeså meldes at byen Feodosija er erobret. Tyskerne har i den senere tid rettet meget kraftige angrep mot Sebastopol, men russerne sier at de har slått disse angrep tilbake. Hitler skal ha gitt ordre til at Sebastopol skal erobres for enhver pris. Ved russernes erobring av Kertsch er de tyske tropper som beleirer

Sebastopol alvårlig truet.

Libya.

De britiske tropper i Libya har i den senere tid gått fra seier til seier. Således kan meddeles at den 19/12 inntok de britiske tropper byen Derna. Denne by hadde bl. a. den største flyveplass i Libya. Den 23/12 blev det meldt at engelske styrker hadde inntatt Benina. Den 24. fulgte så meldingen om at også Benghasi var erobret. Dette skjedde på den 37. dag etter felttogets begynnelse. De tyske og italienske styrker er nu blitt splittet. Tyskerne forsøker å trekke sig tilbake inn i Tripoli-
tanen, mens de italienske tropper holder sig langs kysten i Cyrenaika. Man mener at disse styrker nu er avskåret fra tilbaketoget.

Et særkomunike fra Kairo meddeles den 2. jan. at Bardia også er fallt. De britiske tropper rykket inn i byen, og befriet 1150 britiske fanger som befandt sig her.

Norsk-britisk strandhugg på den norske kyst.

Den 29/12 blev det fortalt fra London, at norske og britiske, land, sjø og luftstridskrefter hadde gjort strandhugg på Vågsøy og Målsøy, som ligger ca. 120 km. nord for Bergen. Skibene snek si inn i grålysningen om morgenens og kom helt overraskende på de tyske bevoekningsstyrker.

Et kystbatteri på 4 kanoner blev holt smadret. En sildoljefabrikk og en radiostasjon blev sprængt i luften, 120 tyskere blev drept, 95 blev tatt til fange, samt 9 quislinger. Bl.a. eieren av sildoljefabrikken. Toktet varte fra kl. 9.30 til 15.30 på ettermiddagen og var helt vellykked. Det blev i alt senket 9 tyske skip.

I henhold til et komunike fra London 1ste nytårsdag, har norske, britiske og polske, land, sjø og luftstridskrefter foretatt et nytt strandhugg. Denne gang i Lofoten. De engelsk-polisk-norske styrker gikk i land på flere steder. De tok med sig en del tyskere
Forts. side 5.

Innledningstale av den evangeliske landsbiskop i Würtemberg, Dr. Wurm, på lanskirkemøte den 2. September 1941. Forts. fra forrige nummer.

Er bønn om at i det minste hver landskirke måtte få ha et organ or særlig å kunne tale til syke og gamle, blev også avslått. Innenriksdepartementet har med en kunngjøring lagt vanskeligheter i veien for sjelesorge ved sykehussene. Det er blitt forbudt å foreta føpshandlinger i kvinneklinikene og fødselstiftelser. Selv koralmusikk på kurstedene blev forbudt. Det tyske folk blev opfordret til å be for de kjempende, men bønner i skolene blev avskaffet av opdragelsesministeren ved en uttrykkelig forordning. Tror man at man kommer den endelige seier nærmere jo mer man sårer kristenfolket, som etter sistre folketelling ihvertfall utgjør 95% av befolkningen?

Kan herrene Roosevelt og hans meningsfeller ønske sig en bedre hjelp til å skape korstogstemming enn når kirkenes trengsel i Tyskland blir øket? Vi har stått overfor en gåte, men igår har vi fått løsningen på den, gjennem en brosjyre av den vikarierende Gauleiter i Würtemberg og øverste skoleleder i "Amt Rosenberg", herr Friedrich Schmidt. Hovedtanken i denne brosjyren, "Riket som opgave", (das Reich als Aufgabe), er følgende: Det gamle riket er gått under. Nasjonal-sosialismen har grundlagt det nye rike med krav på førerskap i Europa. Dette krav grunner seg ikke bare på historiske og geopolitiske forutsetninger, men også på den nasjonal-sosialistiske ideologi. Det gjeller en revolusjonær overvinning av de gamle ideer. Disse ideer var: 1) den universale kirke. 2) menneskehets ide, som liberalismen og marxismen er opstått av. Mens ideen om menneskeheten alt er overvunnet, er det enda ikke, sier herr Schmidt, lykke å overvinne kristendommen.

Vi må stadig arbeide, står det i brosjyren, - med største tålmodighet, og med nettop slik varsomhet at menneskene erkjenner det godomelige i folkefellesskapet. Krigstiden hevdes videre å være nettop det rette tidspunkt for å gå inn for disse ideer. Det blir forkynnt en forbeholden, kompromissløs kamp mot kristendommen, mot "den fremmede verdensanskuelse" som er trenget inn for 2000 år siden. Denne kamp åpnes midt under krigen fordi man håper gjennem en slik kompromissløs strid å vinne andre folk også innenfra og gjøre dem modne for Tysklands førerskap.

Man forkaster den tro vi deler, fordi det er politisk formålstjen
Forts. side 4.

lig går man til kamp mot den kristne del av folket. Når det råder en slik opfatning hoss den øverste partiledelsen, kan vi ikke undre oss over at man har gått slik frem som vi har fått føle det her i Würtemberg. Det underer oss ikke at det har gått rykter om avgjørende forholdsregler mot kirken når først seiren er vunnet. Alt i fjer bad jeg riksstattholderen om en fullmakt til å erklaere disse ryktene for runnløse. Jeg mente at en slik erklæring ville bidra sterkt til å erolige gemyttene, særlig hoss kristenfolket. Men noe svar har jeg ikke fått. For det er nettop på autoritativt hold at denne opfatning hersker! Det gjør mig ondt å måtte si dette. Jeg vilde meget heller kunde oppordre til en ubetinget tillit til ledelsen, men det er mig ikke mulig, - kjennsgjerningene taler imot. Motsetningene har tilspisset sig, spaltningen mellom ekte tysk sinnelag og ekte kristelig sinnelag er blitt revet igjen. Derfor blir glæden ved å ofre for fedrelandet lammet. Vi ville gjerne glade bringe våre ofre, men hvordan er det mulig, når vi ser at det høieste som er blitt vårt folk betrodd av Gud, blir avvist som fremmed vare?

Når det råder slike anskuelser i ledende kretser, vil jo alle våre henvendelser være forgjeves, som de hittil har vært det.... Vi lar oss allikevel ikke trenge tilbake når det gjelder troen på vårt folk og fedreland. Vi lar oss ikke kunstig trenge inn i en passiv holdning som dessverre idag hersker i vide kretser av vårt folk. Men vi lar heller ikke noen ta fra oss kjærigheten til vår kirke, eller lydigheten mot Herrens ord og Ham selv.

Vi vil altid bli tro mot vår Herre. Vi vil forkynne evangeliet så lenge vi kan dra ånde. Og nettop slik blir vi tro mot vårt folk som vi er født i og vot oss knyttet til i liv og død.

I tilslutning til ovennevnte tale av Dr. Wurm kan vi også nevne at en rekke andre tyske presster i den senere tid har tatt sterkt avstand fra naziregimet i Tyskland. En av disse er biskop Wodenwasser i Trier. I en av sine prekener uttalte han blandt annet .... Det kan komme den dag da tusener av Tysklands beste menn som lever i emigrasjon, med begeistring vil bli hilst hjem.

POLITINYTT.

Fredag den 19. i forrige måned blev tre politifolk arrestert. Disse tre var fullmektig Fryhn, L'Abbe - Lund og Pettersen. Grunnen til arrestasjonene var at de hadde nektet å underskrive en ordre om beslagleggelse av private hermetikklagére. De mente nemlig at det ikke var mer enn rimelig at folk fikk beholde det de hadde, sånn like oppunder Jul.

Nyheter, forts. fra side 2 om overgav sig uten motstand. Dessuten 265 norske deriblant 40 barn, samt 6 quislinger. Toktet strakte sig over 4 dager, og i denne tid blev en norsk havn benyttet som forsyningsbasis. Det blev senket 2 tyske transportskip og skutt ned et fly.

NYE DØDSDOMMER.

Den tyske krigsrett har dømt en rekke nye nordmenn til døden. Samtlige var fra Stavanger og omegn. Nokk en gang har de vist at bøddelmentaliteten er den rådende blandt tyskere. Navnene på de dødsdømte er: Lege Dr. Carl Oftedahl, Handelsfullmektig Thomas Fjermestad, Kontorist Karluf Bøe, Skiltmaler Einar Haseth, Kjøbmann Arnt Plesner Pedersen, Tollkontrolør Georg Helland, Tankvokter Olav Ragnvald Olsson, Lagermann Martin Jacobsen, Selger John Nilsen, Disponent Borgen Bøe, Smed og mekaniker Georg Fjellberg.

Det var i juledagene at vi fikk det sorgelige budskap, at disse 11 var fallt i kampen for frihet og selvstendighet. De kjempet sin del av kampen på hjemmefronten med besluttsomhet og styrke.

De lever ikke mer disse 11, men deres navn skal leve videre, og skal likesom de gamle martyrer stå som blodvidner for vår sak, og føre oss frem til seier.

Dommen over disse 11 var faldt en god stund før Jul, og deres forsvarere hadde fått forespørsel fra Berlin om hvilken virkning disse dødsdommer ville ha på det norske folk. Man håpet av den grund at i allefall noen av dem skulle bli benådet. Flere av dem var dessuten dømt på et meget spinkelt grunnlag, nærmest på misstanke. Men undertrykkerne vilde gi oss denne sorg i julegave og som en sisste hilsen fra det gamle år.

Tyskerne vilde vite hvilken virkning disse dommer ville ha. De skal få vite det, om enn på en

annen måte enn de hadde trodd.

Slik arbeider angiverne.

Det er ikke bare Stavanger som har fått det bud at flere av byens beste sonner er blitt dømt til døden. Også Sandefjord har mistet 3 av sine beste menn. Disses navn er: Stud.med.Bertnes, Politibetjent Ask, og Karsten Wang.

6-7 andre har fått intil 8 års tukthus. Sorgen og forbitalelsen blir enda større fordi vi vet at de er blitt angitt av våre landsmenn. Angiveren heter i dette tilfelle Reynholt Colberg, om dette er hans rette navn vites ikke.

Han kom til Sandefjord i fjer vår og lot som han var en god nordmann og arbeidet med en sender for å komme i kontakt med England. Han henvendte sig til en av de dømte, men denne hadde ikke noe større lyst på dette. Han gav dog tilslutt efter, apparater og medarbeidere blev skaffet og prøvesending foretatt. Så blev samtlige arrestert, angitt av Colberg som hadde vært den tilsynelatend knorskeste av dem alle.

Angiveren i Lea saken skal være Finn Kaas, og tidligere journalist Fredriksen i "Stavangeren" skal være angiver i en rekke Stavanger saker.

Dementi.

Vi bragte for en tid siden en meddelelse hentet fra svensk kringkasting, om at Professor Castberg skulle være arrestert. Denne meddelelse viser sig å ikke medføre riktigheit.

SISSTE NYTT!

I henhold til et Moskva telegram har Stalin sendt ut følgende appell til sine tropper. "Driv tyskerne på flukt." Appellen synes å være fulgt. Det ser ut til at tyskerne flykter, langs hele fronten fra Krim til Nordishavet. Briterne har tatt 7000 fanger i Bardia. Britiske fly har rettet kraftige angrep på dokkene i Brest. General Wawel utnevnt til sjef for alle styrker i Østen.